

Статистика індикаторів фінансової стійкості

Статистика індикаторів фінансової стійкості є новим напрямом економічної статистики, що враховує сукупний вплив різних факторів і заповнює прогалину між макроекономічною статистикою і мікропруденційними даними.

Індикатори фінансової стійкості – це показники поточного фінансового стану і стійкості фінансових установ країни та їх контрагентів із сектору нефінансових корпорацій та сектору домашніх господарств. Дані містять інформацію про основні індикатори фінансової стійкості депозитних корпорацій (банків) щодо достатності капіталу, якості активів, прибутку та рентабельності, ліквідності, чутливості до ринкового ризику і рекомендовані індикатори фінансової стійкості, а також вихідні дані для їх складання. Індикатори фінансової стійкості дають уявлення про ринки, на яких здійснюють свою діяльність фінансові установи.

Індикатори фінансової стійкості розраховуються і поширюються для використання в макропруденційному аналізі. Такий аналіз містить оцінку та контроль за сильними сторонами та вразливими місцями фінансових систем з метою підвищення фінансової стійкості, зокрема зниження імовірності краху фінансової системи.

Міжнародний валютний фонд (далі – МВФ) передбачає компіляцію та поширення країнами 40 індикаторів фінансової стійкості: 25 індикаторів для сектору депозитних корпорацій (із яких 12 основних) і 15 індикаторів для клієнтів сектору депозитних корпорацій.

Сторінка “Статистика індикаторів фінансової стійкості” містить статистичні дані та метадані щодо індикаторів фінансової стійкості, підготовлені Національним банком України відповідно до методології МВФ, викладеної в [Керівництві з компіляції індикаторів фінансової стійкості \(МВФ, 2007, російською мовою\)](#). Дані складаються та поширюються за 12 основними та 14 рекомендованими індикаторами фінансової стійкості депозитних корпорацій (банків). Дані та метадані щодо індикаторів фінансової стійкості також розміщуються на [сторінці МВФ у мережі Інтернет](#).